

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Spes & Fiducia, Cuius Iudicisqve Dei, Erga Homines In Hac
Vita Existentes, Firmata**

Stengel, Georg

[S.l.], 1645

§. 8. Quanta sit non solum diuinæ, sed etiam humanæ misericordiæ vis?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49823](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49823)

albabuntur, & si fuerint rubra, quasi vermiculus, velut lana alba erunt. Obseruat D. Basilii, colorem coccineum & rubrum, inter omnes colores, esse maximè tenaces, ac ferè indelebiles, immò velut in natiuum colorem conuerti. Quare & peccatum ita adhæret, præsertim impijs, & fornicarijs, quos Fulbertus, supra, dixit, *indelebili nota, in sanguine suo morituros*, ni diuina scilicet gratia vtantur; hac tamen pœnitentiâque qui vtuntur, lauari, mundariq; possunt, & quasi nix aut lana dealbari; etiamsi peccata illorum pondere grauiâ, enormitate cruenta, numero multa, consuetudine inolita, & velut in naturam conuersa videantur. Verè S. Cyprianus: *Quæcunq; necessitas cogat ad pœnitentiam; nec quantitas criminis, nec breuitas temporis, nec vitæ enormitas, nec hora extremi-
tas, si pura fuerit voluntatis mutatio, excludit à venia, sed in amplissimos sinus suos mater charitas reuertentes suscipit prodigos, & velit nolit Nonatus hereticus, semper verè pœnitentes suscipit Christus.*

S. Basil.
homil. de
pœnit.

Vide su-
pra §. 4.

S. Cypri-
an. serm.
de cœna
Dominicæ

§. VIII.

*Quanta sit, non solùm diuina, sed etiam hu-
mana misericordie vis?*

Itaque quisquis vel de se, vel de vlllo pec-
catore,

catore, rem desperatam esse putat, huc oculos reflectat, & respiret. Neque offendi debet quisquam, si videt multa ac grandia quædam peccata, à sic conuerso, antè fuisse perpetrata. Talis ardentius dicere potest:

Pl. 106. 1.

Confitemini Domino quoniam bonus: quoniam in seculum misericordia eius.

In magni peccatoris conuersione, magna misericordia ostenditur. Neq; quidquam magna Dei misericordia, magnæ eiusdem iustitiæ prerogat. Vtraque illius est, vtrauis potest vti, pro libertate. Neq; verò iustitia in talibus nulla ostenditur. Bonifacius magna contritione, magno amore Dei, magna potuit

Luc. 7. 47.

peccata compensare, vt diceretur: *Remittuntur ei peccata multa, quoniam dilexit multum.* Deniq; inter tot tormenta, facile potuit luere tot delicta; & tanto sanguine tanta peccata lauare. Quòd si etiam considerare volumus, quid de congruo Aglaidi & Bonifacio fecerit Deus; duas in ijs causas

Surius in eius vita 5. Iunij.

reperiemus. Nam Bonifacius, etiam cum vino & Venere caleret, pecunia erat contemptor magnificētissimus, & ad eas egentibus distribuendas longè liberalissimus, & hospitalitati deditus, si ullus alius. Si quando ergo vidisset aliquos ex viatoribus, aut æstu & siti eliquatos,

aut

aut niue, & frigore concretos, aut alia ratione itinere grauatos, ipse festinans hilariter eis ibat obuiam, & rogabat, ut à labore requiescerent: & cum cessissent, in domum suam introductos hospitio benignè accipiebat, & verbis, & factis eorum omnem propulsabat molestiam. Quare non sustinuit Dominus, despiciere animam hanc: neque animam Aglaidis, quæ & ipsa in Bonifacij liberalitatem consensit, & multum auri tradidit, ut etiam haberet, quod distribueret pauperibus.

§. IX.

Si Deum erga se volunt misericordem peccatores, sint ipsi misericordes, erga pauperes.

Nimirum beati misericordes, quoniam ipsi Matt. 5. 7. misericordiam consequentur. Hæc sunt iudicia diuinæ bonitatis, ut si quis pauperi det obolum, emat cælum; si panem porrigat, aut aqua frigida haustum, mercede sua non careat. Matth. 9. 40. Qua mercede? Nimirum huius & alterius vitæ. Hinc nihil speciatim dixit, quando dixit: *misericiordiam consequentur*; ut utrumque dixisse censeatur. Quando enim dixit: *Beati pauperes spiritu*; non addidit, quoniam illorum est regnum mundi & cæli, sed limitatè addidit: *Quoniam ipsorum est regnum cælo-*